

ASSISI-NYT – AUGUST 2005

Frans' grav i 2003 - møde med buddhister fra forskellige områder i Japan

Kæreste Assisi-venner.

Efter maj, juni og juli, der er præget af besøg af en stor del af de op mod 5 millioner besøgende, der årligt kommer til Assisi, gik vi med sommerferiestemning ind i den sædvanligvis mere fredelige august måned. Også munkene på Sacro Convento tager på en tiltrængt ferie i deres provinser (klostrene, hvor de blev optaget i ordenen), hvis provinsen da ellers ligger i en afstand, hvortil en meget lille sum "feriepenge" gør det muligt at rejse, dvs. primært Europa, mens munke fra de øvrige kontinenter sædvanligvis bliver, hvor de er, eller tager på ferie i et andet kloster i Europa. Der er simpelthen ikke penge i ordenen til dyre flybilletter hvert år til disse munke, og et "lommepengebeløb" på € 30 pr. måned rækker jo ikke langt. Som regel er Midt- og Syditalien så varm i august, at de fleste italienere tilbringer deres ferie ved det kølende hav, og derfor er gadebilledet i højere grad præget af udenlandske pilgrimme, der tapre trodser heden og vandrer rundt mellem helligstederne. Men vejret blev anderledes i år. Som noget ekstraordinært har vi ikke haft hedebløge i august, og vi har endda haft regnbyger. Selvom meteorologerne flere gange i juni og juli - nærmest som ønsketænkning på grund af tørken - forudså regnbyger, blev det godt hen i august, førend disse kom over store dele af Sydvesteuropa, nogle steder endda med oversvømmelser til følge. Jeg må sige, at jeg har nydt det og ikke mindst nu, hvor det igen er solrigt og behagelige sommertemperaturer. Bjerge og dale står frodige med grønt græs fyldt med

alverdens smukke mark- og bjergblomster, himlen er blå, nätterne og de tidlige morgener er dejligt friske, og vi kan alle bevæge os frit i den behagelige varme midt på dagen. .

August måneds store fejringer i Assisi

August er - hedebløge og sommerferie eller ej - en af de måneder, hvor der er meget kort mellem de store religiøse fester og mange smukke koncerter i Assisi. Jeg starter med slutningen af måneden med en koncert, der på grund af dens skønhed var en meget smuk oplevelse. Især de af jer, der har oplevet Basilikaens store kor med den dygtige leder og komponist, Padre Magrino fra Sacro Convento, og/eller her i Assisi har købt nogle af hans CD'er med koret, vil måske kunne leve sig ind i den smukke indstrømning over Frans' grav og på klosteret. Som kulminationen på august måneds store fejringer blev der lørdag aften afholdt en koncert i Sacro Convento. Normalt finder disse sted i under- eller overkirken, men denne varme augustnat var den henlagt til de øverste søjlegange i den kvadratiske indre klostergård. Koret, musikere og Padre Magrino stod i den ene ende, den anden ende var fyldt med os publikum, og søjlerne, de smukke fresker fra Renæssancen og klostergården var oplyst af levende lys. I denne smukke stemning blev den uendeligt velklingende koncert opført for os mere og mere "henførte" tilhørere. Da bifaldet ingen ende ville tage måtte koret give et ekstranummer, som blev den overdådige, dynamiske "Tota Pulchra", hyldesten til Maria, der altid afslutter højmesseerne under de store Maria-fejringer, og hvor intet øje mere er tørt. Når jeg er med i en sådan begivenhed - også altid om søndagen som indre støtte under højmesse i Basilikaen - føler jeg en dyb taknemmelighed over Assisi-missionen i samarbejde med bl.a. de kære brødre af hjertet på Sacro Convento. Padre Magrino har netop udgivet en ny CD med koret "Concerto per Maria", der foruden nogle af de kendte hyldester til Maria også indeholder "Tota Pulchra" samt nogle af Padre Magrinos egne kompositioner.

Assisis tilgivelse

Og så til begyndelsen af august. Hvert år siden 1216 fejres d. 2. august en af de særlige indre møder mellem Frans og Kristus - eller som man også udtrykker det i Katolicismen - et af de mirakler eller gaver til Menneskeheden, som Frans var formidler af.

Fra mit nyhedsbrev fra august måned sidste år, som mange af jer ikke har modtaget, da listen af modtagere er mangedoblet i den forløbne periode, gengiver jeg hermed lidt af denne specielle begivenhed: En nat i august måned 1216, da Frans lå og sov i sin og brødrenes enkle hytte i dalen nedenfor Assisi, vågnede han med en stærk impuls om at gå ind i den lille, simple kirke, som kaldes Porziuncola, og som i Frans' tid lå isoleret i et stort skov- og sumpområde i dalen. Idag er der bygget en af verdens største kirker over det lille, enkle helligsted - endda en barokkirke, der med al sin pragt og udsmykning danner en noget markant kontrast til det lille kapel, som var et af Frans' yndlingssteder, og hvor han iøvrigt også valgte at dø. I dette lille kapel knælede Frans - som han så ofte gjorde det - ned i bøn, og mens han bad, åbnede himlen sig for ham. I en overvældende lysindstrømning trådte Kristus og Maria omgivet af hærskarer af engle frem for Frans, og de spurgte ham, hvad han ønskede sig allermest. Frans svarede, at han ønskede, at alle de, der fra nu af kom ind i den lille kirke med et åbent hjerte efter at have bekendt deres synder, modtager fuld tilgivelse og forladelse af alle synder. Kristus svarede, at Frans bad om meget, men da han havde været en tro tjener, var hans bøn hermed hørt. Frans gik herefter på opfordring af de nærmeste brødre til den daværende pave, Honorius III, som i

sin egenskab af Kristi stedfortræder på jorden udstedte dokumentet: "The Indulgence of the Forgiveness of Assisi" (afladsbrevet med Assisis tilgivelse), som Frans dog ikke fandt det nødvendigt at modtage, idet han sagde: "Hvis dette er Guds arbejde, er det op til Ham at manifestere det. Jeg har ikke brug for noget andet dokument. Maria er frihedsbrevet, Kristus er notaren, og alle englene er vidnerne". Nogle dage senere sagde Frans foran Umbriens biskop til alle de forsamlede, at han ønskede at sende alle i Himlen. Det lille kapel er i årene efter Frans' død hen blevet smykket med både en altertavle samt et vægmaleri uden på kirken, der foruden Maria Bebudelsen skildrer denne aftale mellem Frans og Kristus.

Der er den forståelse i Den Katolske Kirkes tradition, at denne særlige nåde - Assisis tilgivelse - er aktiv hele året og ved alle helligstederne i byen og dalen, men den 2. august fejres selve indstiftelsen af nådegaven. Tusindvis af pilgrimme strømmer til Assisi og til Porziuncola. I en periode af op til 10 dage inden selve den store fejring forbereder de søgende sig med et særligt selvransagelses- og bønssarbejde. Fra flere steder i Italien kommer mennesker i tilgivelsesmarcher strømmende til Assisi - ofte mere end 15 marcher med flere tusinde mennesker, også mange unge, og der finder smukke fejringar steder overalt i Assisi. I år fulgte vi noget af eftermiddagen d. 2. august i Porziuncola. Hele dagen igennem blev der bedt, mediteret og fejret adskillige messer i den stopfyldte kirke, hvor vi nærmest blev lukket ind i hold, og om eftermiddagen kom deltagerne i de mange marcher gående ind i kirken. Det var bevægende at opleve, hvordan mange gik ind i stor ydmyghed, gennemsigtighed og bevægelse. Det var tydeligt, at de mange dages march med selvransagelse, bønner og meditationer havde gjort dem ekstra åbne og sensitive for at modtage den særlige indstrømning af Kristi medfølelse, favnende og forløsende kærlighed, der er en dyb hjælp til healing af de hjertesmerter og den lukkede for Gud, der nu i vor tid bliver mere og mere klar til en større individuel og også kollektiv forløsning. For mig er der ingen tvivl om, at Assisi har en særlig gave og mission. I mine år i Assisi har jeg gang på gang erfaret, hvordan der sker dybere hjerteåbninger for alle søgende, og ganske mange har efterfølgende talt om direkte forvandlinger, der har gjort, at intet mere er som før.

Maria og Klara

I dagene derefter afholdes to store uendeligt smukke feminine fejringar i Assisi. D. 11. august er det Klara, der fejres, idet hendes overgang til de indre planer ihukommes. Også denne fejring starter med en længere forberedelse med bønner, meditationer og særlige andagter - nemlig en såkaldt Novena på 9 dage, og i Basilica di Santa Chiara er denne naturligvis ekstra dyb og smuk. I den Katolske Kirke fejres helgeners og mystikers dødsdag med stor glæde og taknemmelighed, idet der er den forståelse, at disse fra deres "høje" plads i Gudsriget (De Helliges Samfund) har et udstrakt virke som formidlere mellem Den Hellige Treenighed (Faderen, Sønnen og Helligånden) og Menneskeheden samt Jordens andre riger. De beder konstant for Jorden og Menneskeheden, og i den forståelse ligger den dybere, at de er koblet ind som nogle af de "øverste" led i det netværk på de indre planer, der fra de højere riger formidler Helligånden til de lavere riger. Sådan "sidder" også Klara i Himlen med stor bevågenhed på Jorden, Menneskeheden, sin orden og døtre, som Klarisserne kalder sig.

Allerede d. 15. august står Assisi igen på "den anden ende", under en af årets to store Mariafejringar, nemlig fejringen af Marias Himmelfart. De af jer, der har oplevet en

Maria-fejring i Frans' Basilika, ved hvor smuk denne er. I Den Katolske Kirke, som jo er dybt dedikeret til Maria, er der den forståelse, at Maria af en hærskare af engle blev bragt i Himlen, hvor hun nu som Himmeldronningen sidder ved Kristi højre side, og som Hans discipel har hele sin bevågenhed rettet mod tjeneste som en hjælp til Kristi verdensforløseropgave på Jorden. Også denne fejring forberedes med den forudgående 9 dages særlige bønns- og meditationsperiode, så Assisi er i august alle vegne præget af meget indre arbejde via bønner, meditationer og særlige messer. Naturligvis er Assisi også fyldt til mere end randen under disse to fejring, og i år, hvor varmen ikke har været ulidelig, var der ekstra mange pilgrimme, har jeg fået fortalt.

Kroatien især Istrien som fornyer af Østeuropa

Det var nemlig blevet valget i år at holde en ferie midt i august, og da jeg befandt mig i Kroatien på tidspunktet for fejringen af både Klara og Maria, var det her, jeg oplevede Den Katolske Kirkes fejring af Marias Himmelfart ved en messe i et lille kapel på toppen af en frodig bakke tæt på det blå Adriaterhav. Selvom det naturligvis slet ikke var Assisi med den særlige intensitet og dybde i indstrømningen, kom der dog noget af Marias smukke, subtile, favnende kærlighed til stede. Det var opløftende for mig at erfare, at i det smukke land, der som en del af det tidligere Jugoslavien oplevede svære lidelser under verdenskrigene og senere kommunismens epoke med efterfølgende Balkankrig efter sammenbruddet af Tito-regimet, var der nogle umiddelbare muligheder og prioriteringer "oppefra" for et lys- og indstrømningsarbejde, der løbende kan sprede sig langt ind i Østeuropa - iøvrigt i samarbejde med Maria-indstrømningen i Medjugorje i Bosnien-Hercegovina samt naturligvis andre - også kommende - indstrømningsfoki i området.

Under et ophold bl.a. i hjertet af Istria-halvøen i en franciskansk kirke og kloster var det tydeligt, at her var allerede manifesteret nogle meget smukke vibrationer, og Frans synes meget nærværende med stor bevågenhed på sin orden. Det var dermed relativt enkelt at åbne sig for en intensivering af indstrømningsarbejdet i selve kirken. Den uendeligt smukke natur i Kroatien med de vidstrakte, frodige grønne dale og træbevoksede bjerge var velsignet med et rigt indre liv, og det omgivende Adriaterhav synes også at kunne bidrage til en begyndende kollektiv healing af et land og en folkesjæl, der under den lette overflade af feriestemning i Istrien bærer mange dybe sår, ikke mindst inde på fastlandet, der fortsat bærer præg af kommunismen med dens uskønne, tunge, grå, nedslidte bygninger, nedslidte vejnet og nogle steder efterladte bilvrag. De nylige Balkankrige var også stadigvæk i nogen grad synlige. At bo i sådanne omgivelser fornemmedes for mig som opgiveness og mismod, og på det astrale og mentale plan på fastlandet plan hvilede der da også en fastlåsthed, tunghed og sorg, som stod i kontrast til den lethed og større glæde, der fandtes mellem kroaterne i Istrien. Jeg havde kontakt til flere unge kroater i Istrien, og jeg fornemmede, at der blandt dem var mange sensitive, "gamle" sjæle med potentiale for lys- og healingsarbejde i det land og mellem de mennesker, hvor de har deres kommende mission, og når jeg oplevede potentialerne i Istrien, synes det som om, at dette healingsarbejde har gode muligheder for at accelerere i den kommende tid. Opløftende var det også at opleve, at kroater - også de unge - synes veluddannede. De taler ubesværet engelsk og italiensk (Istrien var en del af Italien mellem første og anden verdenskrig) samt noget tysk foruden deres eget kroatisk sprog, og til forskel fra Italien var al information oversat til disse sprog. Der er omfattende nybyggeri igang i Istrien, og det var glædeligt at se, hvordan der er stor

vægt på skønhed og smukke farver i de nye huse, der er godt i gang med at erstatte de grimme, nedslidte boliger og fabrikker. Og så planter de blomster og blomstrende træer, buske og palmer overalt. Jeg fik det indtryk, at Kroatien og især Istrien sammen med Slovenien, som blev optaget i EU i forbindelse med den store udvidelse mod øst, er to af de lande, hvorfra "de nye vinde kan blæse" ind over det gamle Jugoslavien og Balkan.

Dialog mellem Assisi og Japan

Som omtalt i sidste nyhedsbrev dedikeres dette nyhedsbrev til dialogen mellem Assisi og Japan. En af de første officielle kontakter mellem den japanske Buddhisme og Den Katolske Kirke skete allerede i årene 1962-1965. Stifteren af en af de store japanske Buddhistororganisationer, **Rissho Kosei-kai**, blev af Pave Paul VI inviteret til at deltage i Det Andet Vatikanerkoncil som den første ikke-kristne observatør i historien. Allerede Pave Johannes XXIII, som var initiativtageren til koncilet, kendte til og satte pris på den karismatiske stifter af Rissho-Kosei-kai, Nikkyo Niwano, og hans efterfølger Pave Paul VI fulgte i hans kølvand ved at invitere Nikkyo Niwano som deltager i koncilet. Det var en nyskabelse, der gav genlyd verden over - en buddhist som observatør ved det verdensomspændende koncil i Den Katolske kirke, der iøvrigt for alvor åbnede Kirkens døre mod alle verdensreligionerne, og som via den karismatiske, fredsenkede Pave Johannes Paul II førte til det store bønsmøde i Assisi d. 27. oktober 1986 "World Day of Prayer for Peace", hvor religiøse lederne fra alle Jordens større religioner, herunder også naturreligionerne, for første gang i historien mødtes for sammen at bede for fred.

Allerede inden dette historiske møde havde Pater Mizzi på vegne Den Katolske Kirke og Franciskanerordenen etableret kontakt til Japan. Hans økumeniske dialog med kristne kirker startede allerede i 1960, og fra 1972 begyndte dialogen med de øvrige verdensreligioner også at blomstre i Assisi. I 1975 fejredes det hellige år i Den Katolske Kirke, og Rissho Kosei-Kai havde sendt en delegation buddhister til at deltage i fejringerne i Peterskirken i Rom. Gruppen ønskede også at besøge Assisi, hvor Pater Mizzi arrangerede det første møde mellem de kristne og japanske buddhister samt en meget smuk interreligiøs fejring ved Frans' grav. En af de unge buddhister fra Rissho-Kosei-kai blev endda så berørt, at han ønskede at vide mere om Den Katolske Kirke, Assisi og Frans, og han begyndte derfor året efter teologiske studier ved det Teologiske Fakultet i Rom, hvor han så samtidig kunne fungere som et bindeled mellem Rissho-Kosei-kai og Rom/Assisi. Hvert år siden 1975 har Rissho-Kosei-kai sendt buddhister til Assisi - som regel to gange årligt - til møder, meditationer og interreligiøse bønner, som Pater Mizzi organiserede og fortsat står i spidsen for. I 1984 blev Pater Mizzi for første gang inviteret til Japan for at tale i Rissho Kosei-kais hovedkvarter i Tokyo. og ved samme lejlighed talte han ved møder med andre buddhist- og shintoistbevægelser i Japan, herunder Tendai-buddhismen, som var historiens første buddhistbevægelse i Japan. Buddhismen kom fra Indien til Japan i ca. år 600, og det første buddhisttempel blev bygget på Mount Hiei, Kyotos hellige bjerg.

I foråret 1986 kom en delegation fra **Tendai-buddhismen** ledet af deres øverste leder til Assisi, hvor delegationen udtrykte det usædvanlige ønske om markering af et spirituelt bånd mellem Assisi, Basilica di San Francesco, og Tendai-buddhismen i deres tempel Kojanji. I de efterfølgende 6 måneder blev alle formaliteter i forbindelse med et sådan tvillingebånd mellem Den Katolske Kirke og Buddhismen ordnet, og d. 26. oktober 1986 - aftenen før det store fredsmøde i Assisi - blev etableringen af dette specielle bånd

fejret ved en uendeligt smuk højmesse ved Frans' grav, hvor alle franciskanerpræsterne celebrerede og buddhisterne deltog. Meget usædvanligt var det buddhisterne selv, der ønskede tvillingebåndet fejret ved en katolske messe, og den nød stor dækning i massemedierne. Efter etableringen af dette spirituelle bånd mellem Kojanji og Assisi anmodede et andet Tendai tempel i Japan om markering af samme spirituelle bånd, og i 1999 blev dette bånd officielt indviet både i Frans' Basilika og i templet Saikyōji i Japan. I begge disse buddhisttempel i Japan er der nu det udsædvanlige, at i et område af templet hænger et billede af Frans som symbol på, at det er via Frans, at dette bånd af broder-/søsterskab på tværs af religiøse skel kunne knyttes. Stifterne af begge buddhisttempel, som var reformister fra det oprindelige moderempel på Mount Hiei, var iøvrigt tydeligvis disciple, der levede i samme ånd af enhed som Frans. Den ene af dem, Myōye, levede endda på samme tidspunkt som Frans, og begge var de mænd, der som Frans levede i stor enkelhed og fattigdom, i dyb overgivelse under intense bønner og meditationer og i stor kærlighed og medfølelse med hele skabelsen. Dette spirituelle bånd er også blevet markeret på den måde, at buddhistmunke har boet på Sacro Convento for i en periode at leve sammen med franciskanerne i deres spirituelle praksis..

Japan har siden det store fredsmøde i Assisi i 1986 spillet en stor rolle i den interreligiøse dialog, der lykkeligvis idag har spredt sig over hele Jorden. Allerede året efter - i august 1987 - inviterede buddhisterne, shintoisterne, hinduerne og muslimerne i Japan til et stort interreligiøst møde, der fandt sted ved Mount Hiei i august måned. Pater Mizzi blev inviteret og talte som repræsentant fra Assisi, og også flere kardinaler fra Den Katolske Kirke samt andre religiøse ledere fra store dele af Jorden deltog. Det var et meget smukt møde, der afsluttedes med, at de delegerede tog til både Hiroshima og Nagasaki for at bede for fred på de to steder, hvor atombomberne blev nedkastet ved afslutningen af 2. verdenskrig. Idag er der på nedkastningsstederne etableret store, smukke og meget bevægende mindeparker dedikeret til fredsinitiativer.

Dialogen mellem Assisi og Japan blev intensiveret i årene efter 1986, og indtil nu har Pater Mizzi f.eks. besøgt Japan ved 7 forskellige lejligheder med deltagelse i interreligiøse møder og fejringer, også hos **Zen-buddhismen og Shintoismen** i Japan. Flere gange hvert år modtager vi i Assisi japanske grupper af primært buddhister og shintoister, men også hvert år i januar en stor delegation kristne japanerne fra Den Anglikanske Kirke i Japan. Jeg ser altid frem til disse møder, for af en eller anden grund er der altid så smukt et hjertebånd og en indre forståelse med alle disse søde og smilende japanerne, der kommer trippende i deres fineste puds - nogle gange i farvestrålende nationaldragter eller farvestrålende religiøse klædninger – medbringerne smukke håndlavede papirklip og gaver af fin silke samt "søde sager" fra Japan. Selv om vi som oftest kun kan tale direkte sammen over tolk, er der en form for åbenhed, der gør, at vi kommunikerer med fagter, øjne, smil og megen latter, og som gør disse møder meget opløftende. Min forståelse gennem dybere samtale med de japanere, som er engelsktalende, er at Japan har en ganske stor rolle i forbindelse med brobygning mellem Øst og Vest - som også Indien har det.

Som en afrunding af denne korte beskrivelse af det betydningsfulde 2. Vatikanerkoncil vil jeg gengive Pater Mizzis morsomme og tankevækkende fortælling om, hvordan koncilet blev "barslet": *"Pave Johannes XXIII havde kun været pave i kort tid, da han som følge af guddommelig inspiration åbenbart så nogle muligheder for en*

nyskabelse i Kirken, der skulle vise sig at få uendelig stor betydning for eftertiden. Paven havde den for livvagterne og politiet ubekvemme lyst til at bevæge sig rundt i Rom alene sammen med sin nærmeste fortrolige ven og privatsekretær, Loris Capovilla, som senere blev udnævnt til kardinal. Ofte "snuppede" de to sig en bil og uden om livvagter, Sweizergarden og politiet kørte de to ud i Rom, hvor de fangedes i bilkøer i den travle by. Det var til stor glæde for de romere, der pludselig havde deres nye pave i bilen ved siden af sig, og han vinkede glad tilbage til dem. De to venner havde indgået en indbyrdes aftale. Når Paven fik en ide, forelagde han den for sin ven, og hvis vennen billigede den, viste han det ved at svare Paven. Hvis ikke, var der tavshed fra vennens side. En aften i en sådan bilkø i Rom, sagde Paven til sin ven: "Jeg vil gerne indkalde alle Kirkens biskopper og kardinaler til et nyt koncil". Der fulgte mange minutters dyb tavshed, hvorefter Paven sagde: "Så vidt jeg ved, har pessimister aldrig udrettet noget godt i denne verden". Efter fornyet eftertanke startede vennen med at tale og gav dermed sin støtte til Pavens plan. Et par år senere efter omfattende forberedelser startede så det banebrydende koncil, som Pave Johannes XXII ikke nåede at fuldføre, da han døde midt under det, men som Pave Paul VI fortsatte i samme ånd".

Kommende aktiviteter

September er igen en måned, hvor pilgrimme og turister vender tilbage til Assisi i stort omfang, og disse mange besøg varer indtil omkring slutningen af oktober. Der kommer ikke mindre end 7 større danske grupper, hvor vi skal have længere samvær med foredrag, meditationer, bønner og messer med de 4 af dem og dagsmøder med de resterende. Både på Sacro Convento og i Assisi som sådan ventes der besøg af grupper fra mange forskellige traditioner og kulturer, bl.a. kommer der religiøse ledere fra Hinduismen i Indien, idet to meget anerkendte Hindu-swamier kommer til Assisi med alle deres "tilhængere". Pater Mizzi har arrangeret dialogmøder samt interreligiøst bønsmøde ved Frans' grav for disse grupper, efter at Basilikaen er lukket, og den ene spirituelle Hindu-leder, Swami Muktananda'ji, afholder efterfølgende et 6 dages spirituelt retræte med foredrag, meditationer og Satsang på et af de store kongrescentre i Assisi.

Herudover finder for 10. år i træk Den internationale Fredsfestival sted i Assisi i dagene 21.-24. september. FN erklærede i 2001, at fra 2002 er **d. 21. september Den international Fredsdag**, og har via sin Generalforsamling udsendt opfordring til alle nationer og hele menneskeheden om, at denne dag markeres globalt med våbenstilstand, ikke-vold og en indstilling af al fjendtlighed. Blandt mange andre har Kirkernes Verdensråd taget denne opfordring op ved et initiativ kaldet "Decade to Overcome Violence: Churches Seeking Reconciliation and Peace (2001-2010)", der opfordrer alle kristne kirker over hele Jorden til d. 21. september at arrangere bønsmøder, gudstjenester eller vigilier, der har speciel fokus på fred. Temaet for dette års Internationale Fredsdag er "Building Communities of Peace for All". Lederen af rådet "Faith, Mission and Unity of the Christian Conference of Asisa" har i denne forbindelse udsendt følgende smukke, universelle fælleserklæring: *"Vi asiatiske kristne vil ikke længere betragte andre som fjender eller som ufrelste dømt til helvede eller som stakkels hedninge, vi må konvertere. Vi betragter dem i stedet som brødre, søstre, partnere, som Gud også elsker, til hvem Gud også har afsløret sandheder, fra hvem vi kan lære om liv, det at leve og menneskelige forbindelser, og i hvilke vi også kan finde Guds billede".*

Den internationale Fredsfestival i Assisi markerer Den internationale Fredsdag med 24 timers bøn i Chiesa Santa Maria Maggiore og bønner i alle de andre kirker, og kl. 16.00 starter selve konferenceprogrammet med religiøse ledere fra flere forskellige traditioner og organisationer rundt om på jorden. Pater Mizzi skal åbne konferencen med en tale, og herefter kommer der indlæg fra paneldeltagerne med efterfølgende debat. Aftenerne afsluttes med koncerter og optrædener, bl.a af en international forening, der kalder sig "Kunstnere Forenet for Fred". Mit september-kursus finder sted netop i tidspunktet for Fredsfestivalen, og vi vil naturligvis i gruppen deltage under Pater Mizzis åbningstale, markere d. 21. september med en særlig fredstjeneste, ligesom vi har mulighed for at deltage i alle eller nogle af koncerterne.

Da Jorden og Menneskeheden har hårdt brug for alle former for fredsarbejde, vil jeg gerne med dette nyhedsbrev opfordre jer alle til at markere **d. 21. september**, evt. med særlige meditationer og bønner for fred på Jorden gennem Menneskehedens broder-/søsterskab og enheden mellem alle Jordens riger. På denne dag er der en særlig åbning for at intensivere fredsvibrationerne i Menneskeheden, så de som ringe i vandet kan sprede sig, og en dag føre til den fred, som Menneskeheden kollektivt længes efter. Iøvrigt er der mange forskellige arrangementer over hele Jorden denne specielle dag, også i Danmark, som der er mulighed for at deltage i.

Mother Teresa

Som afslutning på dette nyhedsbrev gengiver jeg hermed følgende smukke og dybe forståelse fra Mother Teresa:

"Frugten af stilhed er bøn,
frugten af bøn er tro,
frugten af tro er kærlighed,
frugten af kærlighed er tjeneste,
frugten af tjeneste er fred"

De kærligste hilsner - fred og alt godt fra Assisi

Bente

Bente Wolf ♦ Via Fortini 7 ♦ I-06081 Assisi (PG) ♦ Tlf. +39 075 8155 278 ♦
E-mail: benteassisi@libero.it